

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	A2-1-112a
	studia niestacjonarne:	-
Nazwa przedmiotu	Estetyka w kreowaniu architektury	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Aesthetics in creating architecture	
Obowiązuje od roku akademickiego	2026/2027	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	ARCHITEKTURA
Poziom kształcenia	II stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Zakres	-
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki
Koordynator przedmiotu	dr hab. inż. arch. Dariusz Piotrowicz, prof. PŚk
Zatwierdził	prof. dr hab. inż. Grzegorz Świt

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot kierunkowy	
Status przedmiotu	Wybieralny	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr I
	studia niestacjonarne	-
Wymagania wstępne		
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	2	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	15	15			
	studia niestacjonarne:	-	-	-	-	-

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Zna style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą oraz środki warsztatowe pokrewnych dyscyplin artystycznych.	A2_W18
	W02	Zna problematykę filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem estetyki – w zakresie, w jakim wpływa na jakość twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego, a także wartościowania istniejących i projektowanych rozwiązań.	A2_W19
Umiejętności	U01	Potrafi rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwe dla architektury oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historycznokulturowym.	A2_U23
	U02	Potrafi posługiwać się właściwie takimi pojęciami jak wartość estetyczna, piękno i przeżycie estetyczne oraz dostrzec szerszy, filozoficzny kontekst zagadnień związanych z projektowaniem architektonicznym i urbanistycznym.	A2_U24
	U03	Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym lub – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej.	A2_U25
Kompetencje społeczne	K01	Jest gotów na obiektywną samoocenę w formułowaniu konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i przestrzennych.	A2_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	Definicja estetyki, kompozycji i ładu przestrzennego w kontekście kreowania architektury i przestrzeni.
	Rozważania na temat piękna w architekturze.
	Percepcja i możliwości postrzeżenia człowieka.
	Kompozycja miarą estetyki.
	Estetyka okresu przedklasycystycznego.
	Estetyka okresu renesansu.
	Estetyka okresu wczesnego modernizmu.
	Estetyka okresu modernizmu.
	Estetyka okresu postmodernizmu.
	Subiektywizm czy obiektywizm w ocenie estetyki architektury.
	Estetyka kompozycji architektury.
ćwiczenia	Przykład architektury uzasadniający estetykę i jej „piękno”.
	Postrzeganie architektury w ruchu.
	Korekta architektoniczna/zmiany stylu architektury budynku.

	Cechy estetyki architektury okresu przedklasycznego, np. architektury hinduistycznej, preklasycyzmu, klasycyzmu helleńskiego, konfucjanizmu, klasycyzmu rzymskiego, prekolumbianizmu, japońskiego szintoizmu, chrześcijańskiego klasycyzmu, islamu, indyjsko-khmerskiej, gotyckiego scholastycyzmu, gotyckiego komercjalizmu.
	Cechy estetyki architektury okresu renesansu, np. architektury inwencjonizmu, humanizmu, idealizmu, manieryzmu, pietyzmu, klasycyzmu regionalnego, baroku, abso-lutyzmu, anglikańskiego empiryzmu, rokoka, palladianizmu, urbanizmu gregoriań-skiego.
	Cechy estetyki architektury okresu wczesnego modernizmu, np. architektury neokla-sycyzmu, egzotyizmu, sublimizmu, strukturalnego racjonalizmu, materializmu, medie-wizmu, wiktoriaizmu, urbanizmu monumentalnego, antyurbanizmu, dekoracyjnego industrializmu, imperializmu.
	Cechy estetyki architektury okresu modernizmu, np. architektury ekspresjonizmu, amerykańizmu, konstruktywizmu, puryzmu, racjonalizmu, funkcjonalizmu, „drapaczy chmur”, totalizmu, korporacjonizmu, brutalizmu.
	Cechy estetyki architektury okresu postmodernizmu, np. architektury strukturalizmu, regionalizmu, metabolizmu, postmodernizmu, technicyzmu, neoracjonizmu, dekon-struktywizmu, ekologizmu, metaracjonalizmu.
	Dyskusja na temat subiektywizmu i obiektywizmu w ocenie estetyki architektury.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne*
W01						X
W02						X
U01						X
U02						X
U03						X
K01						X

*przygotowanie eseju na zadany temat, ćwiczenia na zadany temat.

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Uzyskanie, co najmniej oceny dostatecznej z semestralnego eseju.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	Uzyskanie, co najmniej średniej oceny dostatecznej z ćwiczeń.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS												
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne					
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	W	C	L	P	I	W	C	L	P	I	h
		15	15				-	-	-	-	-	
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2	2				-	-	-	-	-	h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	34					-					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,36					-					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	16					-					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	0,64					-					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	25					-					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1					-					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50					-					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	2										ECTS

LITERATURA**LITERATURA PODSTAWOWA:**

1. Arnheim R.: Sztuka i percepcja wzrokowa. Psychologia twórczego oka, Wydawnictwo Officyna, 2020.
2. Melvin J.: Architektura, kierunki, mistrzowie, arcydzieła. Elipsa. 2007.
3. Kubalska-Sulkiewicz K. (red.): Słownik Terminologiczny Sztuk Pięknych, PWN, 2003.
4. Tatarkiewicz W.: Historia estetyki (Estetyka starożytna, Estetyka średniowieczna, Estetyka nowożytna) Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gombrich E. H.: Sztuka i złudzenie. O psychologii przedstawiania obrazowego, Państwowy Instytut Wydawniczy, 1981,
2. Kuczyńska A.: Piękno. Mit i rzeczywistość, Wiedza Powszechna, 1972.
3. Lenartowicz K.: O psychologii architektury. Próba inwentaryzacji badań, zakres przedmiotowy i wpływ na architekturę, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Monografia nr 138, 1992.
4. Panofsky E.: Perspektywa, jako „forma symboliczna”, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2008.
5. Read H.: O pochodzeniu formy w sztuce, PIW, 1973.
6. Wiesing L.: Widzialność obrazu. Historia i perspektywy estetyki formalnej. Oficyna Naukowa, 2008.